

Downloaded via the EU tax law app / web

Lieta C-174/06

Ministero delle Finanze – Ufficio IVA di Milano

pret

CO.GE.P. Srl

(Corte suprema di cassazione l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Sest? direkt?va – PVN – No nodok?a atbr?voti dar?jumi – Nekustam? ?pašuma iz?r?šana – Valsts ?pašums

Tiesas (otr? pal?ta) 2007. gada 25. oktobra spriedums

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Sestaj? direkt?v? paredz?tie atbr?vojumi no nodok?a

(Padomes Direkt?vas 77/388 13. panta B da?as b) punkts)

13. panta B da?as b) punkts Sestaj? direkt?v? 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem, ir j?interpret? t?d?j?di, ka uz tiesiskaj?m attiec?b?m, kuru ietvaros personai tiek pieš?irtas ties?bas, tai skait? ekskluz?vas, uz noteiktu laiku un par atl?dz?bu izmantot valsts ?pašumu, proti, valstij piederošu j?ras teritoriju, attiecas j?dziens “nekustam? ?pašuma iz?r?šana” min?t? panta izpratn?. Š?du tiesisko attiec?bu pamatpaz?me, kas t?m ir kop?ga ar nekustam? ?pašuma iz?r?šanu, ir plat?bas, proti, valstij piederošas teritorijas da?as, nodošana lietošan? par atl?dz?bu, vienlaikus garant?jot l?gumpartnerim ties?bas to izmantot un izsl?gt jebkuru citu personu no š?du ties?bu izmantošanas. L?dz ar to pievienot?s v?rt?bas nodok?a neitralit?tes principa, k? ar? pras?bas konsekventi piem?rot Sest?s direkt?vas noteikumus, it ?paši tos, kas attiecas uz atbr?vojumiem, iev?rošana ?auj piel?dzin?t t?das attiec?bas nekustamo ?pašumu iz?r?šanai min?t?s direkt?vas 13. panta B da?as b) punkta izpratn?.

(sal. ar 34.–36. punktu un rezolut?vo da?u)

TIESAS SPRIEDUMS (otr? pal?ta)

2007. gada 25. oktobr? (*)

Sest? direkt?va – PVN – No nodok?a atbr?voti dar?jumi – Nekustam? ?pašuma iz?r?šana – Valsts ?pašums

Lieta C-174/06

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Corte suprema di cassazione* (Itālija) iesniedza ar līgumu, kas pieņemts 2006. gada 13. janvārī un kas Tiesreģistrāts 2006. gada 3. aprīlī, tiesvedībā

Ministero delle Finanze – Ufficio IVA di Milano

pret

CO.GE.P. Srl.

TIESA (otrpalātā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši K. Šmāns [*K. Schiemann*], J. Makarczyks [*J. Makarczyk*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerālvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ģemotvārā rakstveida procesū,

ģemotvārā apsvērumus, ko sniedza:

- Itālijas Republikas vārdā – S. Fjorentino [*S. Fiorentino*], pārstāvis,
- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā – A. Aresu [*A. Aresu*] un M. Afonso [*M. Afonso*], pārstāvji,

ģemotvārā pāc ģenerālvokāta uzklaušānas pieņemto līgumu, izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par 13. panta B daļas b) punkta interpretāciju Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”).

2 Šis jautājums radās pārvē starp *Ministero delle Finanze – Ufficio IVA di Milano* (turpmāk tekstā – “*Ufficio*”) un sabiedrību ar ierobežotu atbildību *CO.GE.P.*, kas nodarbojas ar naftas blakusproduktu sagatavošanu un saukšanu (turpmāk tekstā – “*CO.GE.P.*”), par pievienotās vērtības nodokļa likumību rīcinos (turpmāk tekstā – “*PVN*”), kurus šai sabiedrībai izsniedza *Consorzio Autonomo del Porto di Genova* (Dženovas neatkarīgā ostas iestāde, turpmāk tekstā – “ostas iestāde”) par valstij piederošās jūras teritorijas koncesiju minerālu uzglabāšanai, izgatavošanai un pārvaldībai.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3. Saskaņā ar Sestās direktīvas vienpadsmito apsvērumu viens no šīs direktīvas mērķiem bija sagatavot kopēju atbrīvojumu sarakstu, lai Kopienu pašu resursus visās dalībvalstīs varētu iekasēt vienādi.

4. Saskaņā ar Sestās direktīvas 2. panta 1. punktu PVN ir jāmaksā "par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību attiecīgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kļūst par rīkojamo".

5. Minētās direktīvas 4. panta 1., 2. un 5. punkti ir paredzēti:

1. "Nodokļa maksātājs" nozīmē visas personas, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru 2. punktā norādītu saimniecisku darbību neatkarīgi no šīs darbības mērķa un rezultāta.

2. Šī panta 1. punkta minētā saimnieciskā darbība aptver visas ražotāju, tirgotāju un pakalpojumu sniedzēju darbības, ieskaitot kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbības. Ilglaicīgā materiāla vai nemateriāla pašuma izmantošana nolūkā gūt no tā ienākumus arī uzskatāma par saimniecisku darbību.

[..]

5. Valstis, reģionāls un vietējs pārvaldes iestādes, kā arī citus publisko tiesību subjektus neuzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz darbībām vai darījumiem, kuros tās iesaistās kā valsts iestādes, pat ja tās šo darbību vai darījumu sakarā ievieca nodokļus, iemaksas, ziedojumus vai maksājumus.

Tomēr, iesaistoties šādas darbības vai darījumos, tās uzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz minētajām darbībām vai darījumiem, ja to uzlikšana par personām, kas nav nodokļu maksātāji, radītu nozīmīgus konkurences traucējumus.

Katrā ziņā šīs iestādes uzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz D pielikumā uzskaitītajām darbībām, ja tās neveic tik niecīgā apmērā, ka ir nenozīmīgas.

Dalībvalstis var uzskatīt tās šo organizāciju darbības, kuras atbrīvojas no nodokļiem saskaņā ar 13. pantu vai 28. pantu, par darbībām, kurās tās iesaistās kā valsts iestādes."

6. Sestās direktīvas 13. panta B daļas b) punkts, kas ietilpst šīs direktīvas X sadaļā ar nosaukumu "Atbrīvojumi", ir noteikts:

"Ciktāl tas nav pretrunā ar citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis atbrīvo tādā mērķā darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai apmērošanu izmantošanu:

[..]

b) nekustamā pašuma iznomāšanu vai izīrēšanu, izņemot:

1. izmitināšanu, kā to definēta dalībvalstu likumos, viesnīcu nozarē vai līdžīgās funkcijas nozarēs, ieskaitot izmitināšanu tīrītu nometnēs vai zemes gabalos, kas izveidoti par nometnes vietām;

2. telpu un zemes gabalu izrēšanu transportlīdzekļu novietošanai;
3. pastāvīgi uzstādītu iekārtu un mehānismu izrēšanu;
4. seifu ?ri.

Dalībvalstis var piemērot papildu izņēmumus šā atbrīvojuma darbības jomai.”

Valsts tiesiskais regulējums

7 Republikas prezidenta 1972. gada 26. oktobra dekrēta Nr. 633, kas nosaka un regulē pievienotās vārtības nodokli, 1. pantā ir noteikts:

“Pievienotās vārtības nodokli piemēro preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, kas veiktas, dalībvalsts teritorijā ?stenojot uzņēmējdarbību, arodu vai profesiju, kā arī preču importam, ko veikusi jebkura persona.”

8 Atbilstoši minētā dekrēta 10. panta 8. punktam, kas grozīts ar 35. pantu 1989. gada 2. marta Dekrētlikum Nr. 69, kurš jaunajā redakcijā pāc grozījumiem kļuvis par 1989. gada 27. aprīļa Likumu Nr. 154, ar nodokli netiek aplikta nekomerciāla izrēšana un iznomāšana, kā arī nomas un ?res nodošana, termiņa samazināšana un pagarināšana uz zemes gabaliem un lauku saimniecībām, kā arī teritorijām, kas nav tās, kuras paredzētas transporta novietošanai, [...] b?v?m, ieskaitot ier?ces, rezerves da?as, un kustam?m liet?m, kas ilglaicīgi sasaist?tas ar sniegtajiem pakalpojumiem ?k?m, iz?emot to ?pašumu, kas savu ?pašību d?? bez b?tiskas p?rveidošanas nevar tikt izmantots cit?d? veid? un kas dom?ts dz?vošanai, ko iz?r? uz??mumi un kuru tie uzb?v?juši p?rdošanai.

9 Itālijas J?rniecības kodeksa, kas apstiprināts ar 1942. gada 30. marta karalisko dekrētu Nr. 327 (*Codice della navigazione approvato con Regio decreto. 327*) (1942. gada 18. aprīļa *Gazzetta ufficiale* Nr. 93, ?pašais izdevums), 36. pantā ir paredzēts, ka j?rniecības iestādes atbilstīgi vispārīgo interešu vajadzībām uz noteiktu laiku var piešķirt lietošanu?, pat ekskluzīvā lietošanā, valsts ?pašumu un j?ras teritoriālos ?de?us.

Pamata pr?va un un prejudiciālais jautājums

10 Kvalificējusi valstij piederoša j?ras ?pašuma piešķiršanu kā ar PVN neapliekamu darījumu, ostas iestāde izsniedza *CO.GE.P.* r?inusi, nepiemērojot PVN. Savuk?rt nodokļu administrācija minētajai sabiedrībai nosūtīja paziņojumu par PVN maksājumu apmēru no 1991. līdz 1993. gadam.

11 Ar 1996. gada 30. maijā *Commissione tributaria di primo grado di Milano* [Milānas pirmās instances tiesas nodokļu pal?ta] celto prasību *CO.GE.P.* apstrādāja minētos paziņojumus par nodokļu maksājumu apmēru, apstrādot PVN piemērošanu ostas iestādes sniegtajiem pakalpojumiem, it ?paši pamatojoties uz nosacījumu neesamību PVN piemērošanai.

12 Tiesa, kas izskatīja minēto prasību, ar 1996. gada 19. novembra spriedumu to apmierināja.

13 1998. gada 2. februārī *Ufficio* apelācijas kārtībā p?rsdzēja minēto spriedumu, apgalvojot, ka veiktajām darbībām bija jāpiemēro PVN, jo tās attiecas uz pakalpojumiem, kas sniegti, veicot uzņēmējdarbību.

14 Ar 1999. gada 20. septembra un 20. oktobra spriedumu *Commissione tributaria regionale della Lombardia* [Lombardijas reģionālā Nodokļu tiesa] noraidīja apelāciju, uzskatot par pamatotu *CO.GE.P.*

argumentu, saskaņ� ar kuru valsts ģpašuma koncesiju atšģirģbģ no nekustamģ ģpašuma ģres kģ tģdas nevar uzskatģt ne par ģpašuma piesģiršanu, ne par pakalpojumu sniegšanu tiesģbu aktu PVN jomas izpratnģ, un lģdz ar to nevar ieturģt PVN.

15 Ar dokumentu, kas iesniegts 2000. gada 13. martģ, *Ufficio* iesniedzģjtiesģ iesniedza kasģcijas sģdzģbu.

16 Iesniedzģjtiesģ *Ufficio* apgalvoja, ka ostas iestģde neapšaubģmi ir valsts saimnieciskģ struktģrvienģba.

17 *Ufficio* arģ uzsvģra, ka, pat ja koncesija paredz publisko tiesģbu diskrecionģro varu, tģ tik un tģ tika veikta kģ uzģmģjdarbģba ar mģrģi iegģt ieģmumus no maksģjumiem, kas paredzģti valsts uzģmuma darbģbai. Tģpat krasta noliktavas koncesija minerģleģas uzglabģšanai, kģ tas ir pamata lietģ, neatbilst visģrģjģm interesģm vai sabiedrģbas labumam, bet gan vienģgi saimnieciskiem mģrģiem.

18 Iesniedzģjtiesa šajģ sakarģ atzģmģ, ka saskaņ� ar lģlijas nodokģu administrģcijas teikto, ja koncesiju, kģ tas ir pamata lietģ, veic ostas iestģde, nevis jģras iestģde, šģds pasģkums ir uzskatģms par uzģmģjdarbģbu ostas iestģdes rģpnieciskģ un komerciģlģ rakstura dģģ.

19 Iesniedzģjtiesa šajģ sakarģ precizģ noteiktus valsts tiesģbu elementus.

20 Tģ uzsver, ka, pat ja pastģv saistģba starp devģju un ģmģju, ko rada lģmģjietģdes diskrecionģrģs varas ietvaros pieģemts vienpusģjs administratģvs lģmums, šģda darbģba nepģrprotami atspoguģo ieinteresģtģs puses nodomu, kura mģrģis ir saģemt koncesiju. Attiecģbas starp iestģdi, kas piešģir, un iestģdi, kura saģem, ir uzskatģma par divpusģju vienošanos.

21 Turklģt iesniedzģjtiesa nepieģauj, ka saskaņ� ar valsts tiesģbģm valsts ģpašumģ esoša ostas ģpašuma koncesiju var uzskatģt par "ostas pakalpojumiem".

22 Visbeidzot no lģmuma par prejudiciģla jautģjuma uzdošanu izriet, ka saskaņ� ar *Corte suprema di cassazione* [Augstģkģ Kasģcijas tiesa] judikatģru (1992. gada 26. maija spriedums lietģ Nr. 6281 un 2001. gada 25. jģlija spriedums lietģ Nr. 10097), neģemot vģrģ to administratģvo raksturu, koncesijas pasģkumi, ar kuriem ostas iestģde piešģir valsts ģpašumu, nav pielģdzinģmi publisko tiesģbu sistģmģ ietilpstošu ekskluzģvu lietošanas tiesģbu piešģiršanai uz šģdu ģpašumu. Faktiski tiktģl, ciktģl minģtie pasģkumi ietilpst ostas iestģdes saimnieciskajģ darbģbģ, tie, neģemot vģrģ to atšģirģgo juridisko statusu, tiek skaidri pielģdzinģti nekustamģ ģpašuma ģres lģgumiem. Lģdz ar to valsts ģpašuma piešģiršana ir jģuzskata par darbģbu, kas apliekama ar PVN.

23 Šajos apstģkģos *Corte suprema di cassazione* nolģma apturģt tiesvedģbu un uzdot Tiesai šģdu prejudiciģlu jautģjumu:

"Vai, piešģirot subjektam tiesģbas, tai skaitģ ekskluzģvas, lietot valsts ģpašumu, neparedzot nekģdu pienģkumu sniegt tģdus pakalpojumus, kas atsver ģpašuma izmantošanu, ko tam uz noteiktu laiku un par attiecģgu samaksu, kas ir daudz zemģka nekģ ģpašuma vģrtģba, ir piešģģrusi valsts iestģde, kura veic uzģmģjdarbģbu, kas pģc ieinteresģtģ subjekta lģguma ir noslģgusi nevis lģgumu, bet gan pieģmusi administratģvu aktu atbilstoši valsts tiesģbu aktos noteiktajam jautģjumģ par valsts ģpašuma koncesiju, tiek radģti apstģkģi, kuros nekustamģ ģpašuma izģrģšana var tikt atbrģvota no PVN atbilstoši Sestģs direktģvas 13. panta B daģas b) punktamģ"

Par prejudiciģlo jautģjumu

24 Vispirms ir jģatzģmģ, ka no lģmuma par prejudiciģlģ jautģjuma uzdošanu izriet, ka konsorcijs

ir valsts saimnieciska struktūrvienība, kas, pārvaldot tai nodoto valsts īpašumu, rīkojas nevis tās valsts vārdā, kurai šis īpašums pieder, bet gan savā vārdā tiktāl, ciktāl tā pati pārvalda minētos īpašumus, it īpaši pieņemot patstāvīgus lēmumus.

25 Tādējādi attiecībā uz konsorciju nav izpildīti izvirzītie kumulatīvie nosacījumi, lai būtu spēkā Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta pirmajā daļē minētā nodokļa neieturēšanas norma, proti, darbība ir jāveic publisko tiesību subjektam, un darbība tam ir jāiesaistās publiskās pārvaldes iestādes statusā (šajā sakarā skat. 2000. gada 14. decembra spriedumu lietā *C-446/98 Fazenda Pública, Recueil*, I-11435. lpp., 15. punkts).

26 Attiecībā uz jautājumu par to, vai uz pamata lietā pastāvošajām tiesiskajām attiecībām attiecas jēdziens “nekustamā īpašuma izīrēšana” Sestās direktīvas 13. panta B daļas b) punkta izpratnē, ir jāatgādina, pirmkārt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru minētās direktīvas 13. pantā paredzētie atbrīvojumi ir autonomi Kopienas tiesību jēdzieni un tiem tādējādi ir piešķirama Kopienas definīcija (skat. 2003. gada 12. jūnija spriedumu lietā *C-275/01 Sinclair Collis, Recueil*, I-5965. lpp., 22. punkts; 2004. gada 18. novembra spriedumu lietā *C-284/03 Temco Europe, Krājums*, I-11237. lpp., 16. punkts, un 2005. gada 3. marta spriedumu lietā *C-428/02 Fonden Marselisborg Lystbådehavn, Krājums*, I-1527. lpp., 27. punkts).

27 Otrkārt, Sestās direktīvas 13. pantā paredzēto atbrīvojumu formulējumam izmantotie termini ir jāinterpretē šauri, ņemot vērā to, ka tie ir izņēmums no vispārīgā principa, saskaņā ar kuru ar PVN tiek aplikti visi pakalpojumi, ko pret atlīdzību sniedz nodokļa maksātājs (skat., it īpaši, 2000. gada 12. septembra spriedumu lietā *C-358/97 Komisija/rija, Recueil*, I-6301. lpp., 52. punkts; 2001. gada 18. janvāra spriedumu lietā *C-150/99 Stockholm Lindöpark, Recueil*, I-493. lpp., 25. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Sinclair Collis*, 23. punkts).

28 Tomēr šis šauras interpretācijas princips nenozīmē, ka termini, kas izmantoti atbrīvojumu definīšanai, ir jāinterpretē veidā, kas mazinātu to nozīmi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Temco Europe*, 17. punkts).

29 Treškārt, ir jāatzīst, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas b) punktā nav definēts “iznomēšanas vai izīrēšanas” jēdziens un ar to nav atsauces uz dalībvalstu šajā jautājumā pieņemtajām definīcijām (skat. 2001. gada 4. oktobra spriedumu lietā *C-326/99 “Goed Wonen”, Recueil*, I-6831. lpp., 44. punkts).

30 Minētais noteikums tādējādi ir jāinterpretē, ņemot vērā kontekstu, kur tas tiek lietots, Sestās direktīvas mērķus un struktūru, un it īpaši tajā paredzētā atbrīvojuma *ratio legis* (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā “Goed Wonen”, 50. punkts, un lietā *Fonden Marselisborg Lystbådehavn*, 28. punkts).

31 Savā judikatūrā Tiesa precīzā, ka nekustamā īpašuma iznomēšana vai izīrēšana Sestās direktīvas 13. panta B daļas b) punkta izpratnē būtībā nozīmē, ka iznomātājs nomniekam uz noteiktu laiku pret atlīdzību piešķir tiesības izmantot telpu kā īpašniekam un izslēgt jebkuru citu personu no šādu tiesību izmantošanas (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā “Goed Wonen”, 55. punkts; 2001. gada 9. oktobra spriedumu lietā *C-409/98 Mirror Group, Recueil*, I-7175. lpp., 31. punkts; 2003. gada 8. maija spriedumu lietā *C-269/00 Seeling, Recueil*, I-4101. lpp., 49. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Temco Europe*, 19. punkts).

32 Pamata lietā pastāvošo tiesisko attiecību ietvaros sabiedrībai tika piešķirtas tiesības, tai skaitā ekskluzīvas, uz noteiktu laiku un par samaksu, kas ir daudz mazāka nekā īpašuma vērtība, izmantot valstij piederošu jūras teritoriju, proti, krasta noliktavu minerālu uzglabāšanai, izgatavošanai un pārvaldībai.

33 Ēmot vĒr? Ődu tiesisko attiecĒbu saturu, tĒs ir lĒdzĒgas konsorcija rĒpnieciskĒ un komerciĒlĒ rakstura darbĒbu ietvaros noslĒgtam lĒgumam.

34 JĒatzĒmĒ, ka minĒto tiesisko attiecĒbu pamatpazĒme, kas tĒm ir kopĒga ar nekustamĒ Ēpašuma izĒrĒŐanu, ir platĒbas, proti, valstij piederoŐas teritorijas daĒas, nodoŐana lietoŐanĒ par atlĒdzĒbu, vienlaikus garantĒjot lĒgumpartnerim tiesĒbas to izmantot un izslĒgt jebkuru citu personu no Ődu tiesĒbu izmantoŐanas.

35 LĒdz ar to PVN neitralitĒtes principa, kĒ arĒ prasĒbas konsekventi piemĒrot SestĒs direktĒvas noteikumus, it ĒpaŐi tos, kas attiecas uz atbrĒvojumiem, ievĒroŐana Ēauj pielĒdzinĒt tĒdas attiecĒbas kĒ pamata lietĒ nekustamo Ēpašumu izĒrĒŐanai minĒtĒs direktĒvas 13. panta B daĒas b) punkta izpratnĒ.

36 Ēmot vĒr? visu iepriekŐ minĒto, uz uzdoto jautĒjumu ir jĒatbild, ka SestĒs direktĒvas 13. panta B daĒas b) punkts ir jĒinterpretĒ tĒdĒjĒdi, ka uz tĒdĒm kĒ pamata lietĒ minĒtajĒm tiesiskajĒm attiecĒbĒm, kuru ietvaros personai tiek pieŐirts tiesĒbas, tai skaitĒ ekskluzĒvas, uz noteiktu laiku un par atlĒdzĒbu izmantot valsts Ēpašumu, proti, valstij piederoŐu jĒras teritoriju, attiecas jĒdziens “nekustamĒ Ēpašuma izĒrĒŐana” minĒtĒ panta izpratnĒ.

Par tiesĒŐanĒs izdevumiem

37 AttiecĒbĒ uz lietas dalĒbniekiem ŐĒ tiesvedĒba ir stadija procesĒ, kuru izskata iesniedzĒjtiesa, un tĒ lemĒ par tiesĒŐanĒs izdevumiem. TiesĒŐanĒs izdevumi, kas raduŐies, iesniedzot apsvĒrumus Tiesai, un kas nav minĒto lietas dalĒbnieku tiesĒŐanĒs izdevumi, nav atlĒdzinĒmi.

Ar Ődu pamatojumu Tiesa (otrĒ palĒta) nosprieĒ:

13. panta B daĒas b) punkts Padomes 1977. gada 17. maija SestajĒ direktĒvĒ 77/388/EEK par to, kĒ saskaĒojami dalĒbvalstu tiesĒbu akti par apgrozĒjuma nodokĒiem – KopĒja pievienotĒs vĒrtĒbas nodokĒu sistĒma: vienota aprĒĒinu bĒze ir jĒinterpretĒ tĒdĒjĒdi, ka uz tĒdĒm kĒ pamata lietĒ minĒtajĒm tiesiskajĒm attiecĒbĒm, kuru ietvaros personai tiek pieŐirts tiesĒbas, tai skaitĒ ekskluzĒvas, uz noteiktu laiku un par atlĒdzĒbu izmantot valsts Ēpašumu, proti, valstij piederoŐu jĒras teritoriju, attiecas jĒdziens “nekustamĒ Ēpašuma izĒrĒŐana” minĒtĒ panta izpratnĒ.

[Paraksti]

* TiesvedĒbas valoda – itĒĒu.